

שיחת השבוע

אחד נגד כל העולם

בני-אדם אינם אוהבים להיות יוצאי דופן. אנחנו רוצים להיות כמו כולם. אם מיליארד סינים עושים משהו, הם בוודאי אינם טועים

אמונתו של אברהם אבינו כבשה את העולם. קברו במערת המכפלה (צילום: ויקישיבה)

ובה של האנושות מאמינה בא"ל אחד. האמונה המור נותאסטית היא כיום נח' לתם של מיליארדי בני-אדם בכל העולם כולו. לאדם מן השורה ברור כיום כי הכתובת לבקשות ולמתן תודה על הטוב שזכינו לו היא הבורא האחד והיחיד.

לא תמיד זה היה ברור ומוכן מאליו. להפך, היו ימים שהעולם כולו האמין באלילים וסגד לפסלים. את המפנה חולל אדם אחד - אברהם אבינו. הוא שהחל לגלות לבני-האדם כי יש אלוקים אחד שברא ויצר את היקום וכי לו לבדו ראוי להתפלל ולהודות.

שוב ושוב אחר אלילי עמי האזור. בני-אדם אינם אוהבים להיות יוצאי דופן. אנחנו רוצים להיות כמו כולם. אם מיליארד סינים עושים משהו, הם בוודאי אינם טועים, כמאמר התפתגם.

אבל אט-אט ניצחה האמת. הגילוי של אברהם התפשט בעולם, וקנה לו עוד ועוד נפשות. עבודת האלילים נדחקה לשוליים, והאנושות בכללה החלה להאמין בבורא אחד. אברהם העברי ניצח את העולם כולו.

כיננו של אברהם היה 'העברי'. חכמינו אומרים כי בכינוי הזה נרמזת גדולתו - הוא התייצב מול העולם כולו, כל העולם בעבר אחד והוא בעברו השני של המתרס. אדם אחד ויחיד נגד העולם כולו. הוא ערער על כל המוסכמות. המדרשים מספרים על הרדיפות שרדפו אותו. נמרוד השליך אותו לכבשן האש. אבל אברהם הוסיף לדבוק באמת שנתגלתה לו והפיץ אותה לבני האדם שסביבו.

להיות עברי

חלפו השנים, והאמונה בא"ל אחד עדיין נשארה נחלתה של משפחת אברהם והמעגל שסביבה. היא הועברה לדורות הבאים - ליצחק, ליעקב, לשנים-עשר השבטים, ונוצר עם בעל אמונה ייחודית. כך מגדיר זאת הרמב"ם: "והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוויים עליהם, ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את השם".

את מעמדו הייחודי של אברהם תפס עכשיו העם שיצא ממנו. גם בני ישראל כונו 'העברים', כי גם הם עמדו מעבר אחד וכל העולם מן העבר השני. במשך מאות רבות של שנים נשארה האמונה בבורא אחד אמונתו הייחודית של עם ישראל, בעוד כל העמים האחרים הם עובדי אלילים.

לא קל היה לדבוק באמונה העומדת נגד כל העולם. התנ"ך מספר עד כמה נגררו בני ישראל

יש חדש

עלייה לקבר רחל

בשבת זו, י"א במרחשוון, יחול יום פטירתה של רחל אמנו. המוני בית ישראל יעלו לפקוד את קברה לפני השבת ואחריה. מערך אוטובוסים מתוגבר פועל מבנייני האומה, מיום חמישי אחה"צ ועד יום שישי אחה"צ, ומצאת השבת.

הכינו את הבקשות

בעוד שבועיים יערך בני-יורק הכינוס העולמי של שלוחי הרבי מליובאוויטש ברחבי תבל, ובו ישתתפו גם מאות שלוחים מהארץ. השלוחים ישמחו להביא אל ציון הרבי מכתבי בקשה ותפילה מבני עירם וממכריהם.

סדנה להורים

עמותת התקשרות זוגית פותחת סדנה להורים של חוזרים בתשובה, שבה ההורים מקבלים כלים מעשיים לשמירה על קשר בריא וקרוב במשפחה. בסדנה הקבוצתית מדריכים כיצד לשמור על הקשר המשפחתי, ולהמשיך אותו על בסיס של ערכים וכבוד בין בני המשפחה. פרטים בטל' 03-9302030 (שלוחה 2 או 3).

המספר הנכון

מספר הטלפון שפורסם בשבוע שעבר על הסדנה 'להכיר את התניא באחד-עשר מפגשים', מאת הרב יאיר כלב - היה שגוי. זה המספר הנכון: 052-6823799, או בדוא"ל: tanya71097@gmail.com.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:23	4:56	5:15	4:33
5:23	5:57	6:09	5:30

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף-יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 972-73-2480711 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

תחבולת אברהם ומדרש פליאה

בכל אכילה ואכילה.

מחשבת המצרים

אך עדיין יש מקום לשאול איך אפשר להשוות את שני הדברים: הלוא איסורי שפיכות דמים ואשת איש הם בדרגת חומרה דומה, ועל שניהם חל חיוב מיתה; ואילו שחיטה בשבת היא עברה חמורה (חילול שבת), שעונשה מיתה, בעוד אכילת נבלות היא איסור 'לאו' בלבד?

ההסבר הוא שהמצרים היו יכולים לקחת את שרה בלי לעבור אפילו על איסור אשת איש. קודם מתן תורה עצם הפרידה בין בני הזוג נחשבה לגירושין. אילו היה פרעה לוקח את שרה בכוח, היה אברהם מתייחס, כשם שאדם מתייחס מחפץ שנגזל ממנו בידי שודדים, ואז לא היה לשרה דין של אשת איש, אלא היה כאן רק דבר מכווער. ובכל זאת חשש אברהם שהמצרים יעדיפו להורגו ולא לקחת ממנו את שרה, מפני שהיו מעדיפים לעבור על איסור חמור פעם אחת מלחיות ברציפות בדרך מכווערת ובלתי-הגונה.

(לקוטי שיחות, כרך טו, עמ' 487)

חברו החולה, הזקוק לאכילת בשר כדי להחלים. החידוש כאן הוא שגם אם יש לפנינו בשר נבלה (שלא נשחטה כדון), בכל זאת מותר לשחוט לצורך החולה.

מה עדיף?

אך צריך להבין מדוע נקט המדרש את דוגמת השחיטה - "מכאן ששוחטין לחולה בשבת" - ולא אמר בכללות: "מכאן שמחללים לחולה את השבת"? הדבר יובן בהקדמת השאלה הידועה, מדוע חשש אברהם אבינו שבעיני המצרים איסור אשת איש יהיה חמור מאיסור שפיכת דמים, ולכן יעדיפו להרוג אותו ולא לקחת את אשתו בעודו חי?

אחד התירושים שניתנו לשאלה זו הוא, שהמצרים העדיפו לעבור על איסור שפיכת דמים, שזו פעולה חד-פעמית, מלעבור על איסור מתמשך של אשת איש, שעליו יעברו בכל רגע שיהיו עם האישה. לכן המדרש אומר שמוטב לשחוט בשבת לצורך חולה מלהאכילו נבלות, שכן שחיטה בשבת היא פעולה חד-פעמית, ואילו אכילת נבלות רצופה איסורים

לפני ירידתם למצרים פנה אברהם אל שרה וביקש ממנה: "אִמְרִי נָא אֲחֹתִי אָתָּה, לְמַעַן יִיטַב לִי בְּעִבְרָה וְחַיְתָּה נְפֹשִׁי בְּגִלְגֵּךְ". אברהם חשש שהמצרים יבקשו לקחת את שרה לאישה, וכדי להימנע מאיסור אשת איש, שחל גם על בני נח, יהרגו אותו.

על כך נאמר במדרש פליאה: "מכאן ששוחטין לחולה בשבת". מה משמעות המאמר? יש מסבירים שמכאן לומדים כי אין לסמוך על הנס שהחולה יבטיח מעצמו, כשם שאברהם לא סמך על הנס אלא הגה תחבולה להינצל מפרעה.

לעבור איסור כדי להציל

אך ההסבר הזה אינו מובן, שכן בספר הזהיר נכתב במפורש שאברהם סמך על הנס ועל כן ירד למצרים, ואולם כשראה שהמלאך הולך לפני שרה ולא לפניו, ביקש ממנה לומר "אחותי את" כדי שיינצל בזכותה.

אלא כוונת המדרש היא, שכשם ששרה הייתה מוכנה לעבור על איסור כדי להציל את אברהם, כך מותר לאדם לשחוט בשבת כדי להציל את

אמרת השבוע

בזכות הברית

כאשר נסתלק רבי אהרון מצאנז הניח בעיר שניים מבניו, רבי אריה-לייבוש ורבי שלום, שכל אחד ואחד מהם היה ראוי למלא את מקומו. באותו זמן נולד בן לאחת המשפחות המכובדות בעיר, ואבי הבן לא ידע את מי לכבד בסנדקאות, לפי המנהג שנותנים כיבוד זה לרב.

גבאי בית המדרש יעצו לו להזמין את שני האחים לברית המילה ולשלוח כרכה אחת שתביא את שניהם יחד. כך היה ושני האחים נכנסו יחד למקום עריכת הברית. בהגיע עת הברית הכריז הגבאי: "הרב מצאנז מכובד בסנדקאות".

דממה השתררה במקום. שני האחים הביטו זה בזה, ואז פנה רבי שלום אל אחיו, רבי אריה-לייבוש, וקרא: "הרב מצאנז, קחו את הילד". כך הוכרעה שאלת ממלא המקום.

פתגם חסידי

"עם ישראל וארץ ישראל הם כמו סיר ומכסה. אין האחד שלם בלי השני, ורק כששניהם מחוברים יחדיו יש כאן דבר שלם" (המגיד מקוז'ניץ)

ברית בין הבתרים | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

גם הזרים יציקו

"גר יהיה זרעך בארץ לא להם" (בראשית טו, ג). גם גויים שבעצמם יהיו "בארץ לא להם", זרים בארץ, מיעוטים נרדפים - אף הם יענו את בני ישראל.

(מדרש שמואל)

תרדמה בעייתית

"ותרדמה נפלה על אברם" (בראשית טו, יד). ה' יתברך הראה לאברהם את הגלות ואת כל הצרות שיבואו על בניו. אחת מהן תהיה ה'תרדמה' - שבני ישראל יִשְׁבוּ בחיבוק ידיים, ויהיו רדומים ומבלים את שנותיהם באפס מעשה.

(המגיד מדובנה)

ארבע גלויות

"והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו" (בראשית טו, יד). "אימה" - זו בבל; "חשכה" - זו מִדְּבָר, שהחשיכה את ישראל בצום ובתענית; "גדולה" - זו יוון; "נופלת" - זו אדום.

(מדרש רבה)

הקדמת רפואה למכה

"ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו, יד). זו דרכו של הקב"ה - הוא מקדים את הרפואה למכה. תחילה הכין רכוש גדול, ורק אז הביא עלינו את הגלות.

(זוהר)

תכלית הגלות

כל אשר מוח בקדקודו מבין שהגלות בכלל היא לטובת ישראל. לכן כשאמר הקב"ה לאברהם אבינו "גר יהיה זרעך" שתק אברהם, כי ידע שזה לטובתם. אמנם הגלות קשה ואף מרה, אך כאשר מתגברים על כל המניעות והעיכובים פועלים נחת רוח גדולה למעלה, ואורות גדולים ועצומים שופעים למטה.

(ספר המאמרים תרפ"ט)

דין לגויים

"וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנוכי, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו, יד). יש יהודים העובדים את הגוי ובוטחים בו, כמו היהודים באשור ובמצרים, שעבדו את העמים האלה ובטחו בהם שיושיעום. אבל כאשר הקב"ה דן את הגוי הזה, יראו היהודים שרק לה' הישועה, ואז יעשו תשובה ויצאו ברכוש גדול.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

הגלות הכוללת

"והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו" (בראשית טו, יב). מפרש רש"י: "והנה אימה... רמו לצרות וחושך של גלויות". מדוע רש"י כתב 'גלויות' בלשון רבים, והרי מדובר כאן בגלות מצרים בלבד? אלא שגלות מצרים היא השורש לכל שאר הגלויות. לכן נקט רש"י לשון רבים, כי גלות זו כוללת את כל שאר הגלויות.

(לקוטי שיחות)

נשמה באלסקה

שני תלמידי הישיבה התבוננו בשם שהתנוסס על שלט הבית: דייוויד אומלייקיס. הם התלבטו. לבסוף החליטו לנקוש על הדלת. "מה נפסיד?", אמרו זה לזה.

זה היה בקיץ האחרון, בימי חופשת 'בין הזמנים', שאותה נוהגים תלמידי ישיבות חב"ד להקדיש להתנדבות ולעזרה לשלוחים הפזורים בעולם. כך מצאו עצמם לוי לברטוב וישראל טרייטל מרחיקים מברוקלין שבניו יורק לאלסקה.

באותו יום ביקרו בעיירה ביגלייק הסמוכה לעיר ואסילה, שבה מכהן שליח צעיר, ר' מנחם מענדל גרינברג, בנו של הרב יוסף יצחק גרינברג, השליח הראשי ורבה של אלסקה.

מיד עם בואו לעיירה פתח הרב גרינברג הצעיר במאמץ לאתר יהודים שאינם רשומים בדפי הקהילה. בעבודת נמלים ליקט יהודי ועוד יהודי, וקעת זכה לתגבור של שני הצעירים שעברו מדלת לדלת וחיפשו יהודים.

מבעד לדלת החיצונית הבחינו השניים באדם יושב בכורסה. קול נשמע מתוך הבית: "היי, ראי. יש לנו אנשים עם ירמולקס! (כיפות)". למשמע הביטוי היידי הבינו השניים שלא טעו בכתובת.

את הדלת פתחה אישה מבוגרת. "אפשר להיכנס לשוחח איתכם?", שאלו השניים.

"עדיף בפעם אחרת", השיבה האישה בנימוס. בלחש סיפרה שאחיה סובל ממחלה סופנית ומצבו כעת אינו מתאים לקבלת קהל. היא הציעה להם להחליף פרטים כדי ליצור קשר בעתיד. השניים כמעט סבו על עקבותיהם, אלא שאז פנה אחד מהם אל הגבר ושאלו: "האם אתה יודע מה הן תפילין?"

"לא", השיב האיש מתוך הבית.

"האם חגגת בר מצווה?", ניסה הבחור שנית. האיש ענה בשלילה.

"רוצה שנחגוג לך בר מצווה בשתי דקות?", העז הבחור.

"יודעים מה? היכנסו!", השיב החולה.

בפנים התבררה להם חומרת מצבו. אחותו, ג'וליה, באה לסעוד אותו, מאחר שאין הוא מסוגל אפילו לאכול בכוחות עצמו.

השניים ניגשו להניח עמו תפילין. ברגע שכרכו את הרצועות סביב ידו, אפפה את דייוויד התרגשות גדולה. ארשת

למרות מצבו דייוויד התאמץ ובא. במהלך הסעודה ביקש ממנו הרב גרינברג לחלוק את סיפורו עם הקהל.

דייוויד סיפר על עצמו, על חייו ועל מחלתו הקשה. צמרמורת עברה בלב הנאספים. "כשנוכחתי שאין תרופה למחלתי", סיפר, "עז היה רצוני להצטייד בדבר מה רחנני לקראת פרידתי מן העולם. פניתי אל אלוקים וביקשתי שייתן לי סימן".

קולו של דייוויד נשבר: "ואז, יום אחד נשמעו נקישות על הדלת. שני הבחורים הנפלאים האלה באו אליי מניו יורק הרחוקה כדי לחגוג עמי בר מצווה! אין לי ספק שהם שליחי של אלוקים אליי. אני מרגיש עכשיו שחזרתי לשורשיי". דבריו עשו רושם עז על הקהל.

גם בימים שלאחר מכן נראה היה שצימאונו של דייוויד אינו יודע מרגוע. הוא ביקש להניח תפילין שוב ושוב, והתקשה ממש להסירן מעליו.

מצבו הבריאותי הידרדר והלך. בליבו של הרב גרינברג גמלה ההחלטה לשוחח עמו על קבר ישראל. כשפתח עמו בדברים בנושא הביע דייוויד התעניינות בעמדת היהדות על שרפת הגופה. "חס ושלום!", הסביר הרב. "גופו של היהודי קדוש, וחובה להביאו לקבורה באדמה".

"אם כן, אחזור בי מכוונתי לשרוף את גופתי ואדרוש קבורה יהודית", הדהים את הרב גרינברג.

לקראת הימים הנוראים נסע דייוויד לטאקומה שבבושינגטון, שבה מתגוררת בתו. הוא קושר לשליח המקומי, הרב זלמן הבר. בראש השנה וביום הכיפורים השתתף בתפילות בבית הכנסת. בשעת תקיעת השופר אף החזיק את ספר התורה. "ארבע שנות סבל עברו עליי", אמר לרב הבר. "חלומי היה להשתתף בבחירות לנשיאות ארצות הברית. ואולם עכשיו אני מבין שאת החלום האמיתי שלי הגשמת: להיות קרוב לאלוקים".

ביום שישי, כ"ו בתשרי, בא הרב הבר לבקרו ולסכם את סידורי ההלוויה. "דייוויד", שאל אותו הרב בסוף המפגש, "מה תרצה שאומר בהלווייתך?"

השיב דייוויד: "אמור שלעולם לא מאוחר להיות יהודי גאה". הוא התקשה לדבר, אך במאמץ רב הוסיף: "כל זמן שנשמה באפי ארצה להיות צינור להשראת אור השם. ספר את סיפורי לכל מי שירצה לשמוע, וזה יעניק לחיי המשכיות גם אחרי פטירתי".

ביום שני, כ"ט בתשרי תשע"ז, השיב דייוויד אומלייקיס את נשמתו המזוככת ליוצרה.

דקות ארוכות לא היה דייוויד יכול להירגע. "אמת!", אמר בבכי. "האמינו לי – רק בשביל זה היה כדאי לכם לבוא מניו יורק". אחריכן שלח להם מכתב תודה עם תמונות שצילמה אחותו, וכותרתו: "היום השמח ביותר בחיי".

לפני חזרתם לניו יורק ארגן הרב גרינברג סעודת שבת קהילתית ליהודי האזור. גם דייוויד ואחותו הוזמנו.

פניו השתנתה ללא הכר. ברצינות רבה קרא את מילות שמע ישראל, בפעם הראשונה בחייו. לאחר מכן הכריזו השניים שיחגגו עמו את בריהם המצווה. הם החלו לרקוד סביבו. דמעות זלגו מעיניו.

"אתה זוכר, דייוויד?", פנתה אליו אחותו. "אמרת שרצונך לקחת איתך משהו לעולם הבא? הנה, קיבלת!".

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

גלות מול רכוש

בברית בין הבתרים בישר הקב"ה לאברהם אבינו כי בניו עתידים להיות שרויים בגלות, ולאחר מכן יצאו ברכוש גדול: "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום ועינו אותם... ואחריכן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו, יג'ד).

ההבטחה כי היציאה מהגלות תהיה "ברכוש גדול" היא מהותית. הגמרא (ברכות ט"א) מסבירה את ציוויו של הקב"ה למשה רבנו ביציאת מצרים (שמות יא): "דבר נא באוזני העם", על הצורך שבני ישראל ישאלו מהמצרים כלי כסף וכלי זהב. אומרת הגמרא: "אין נא אלא לשון בקשה. אמר ליה הקב"ה למשה: בבקשה ממך, לך ואמור להם לישראל, בבקשה מכם, שאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב, שלא יאמר אותו צדיק (אברהם אבינו) 'ועבדום ועינו אותם' קיים בהם, 'ואחריכן יצאו ברכוש גדול' לא קיים בהם. אמרו לו: ולואי שנצא בעצמנו. משל לאדם שהיה חבוש בבית האסורים, והיו אומרים לו בני אדם: מוציאין אותך למחר מבית האסורים ונותנים לך ממון הרבה. ואומר להם: בבקשה מכם הוציאוני היום ואיני מבקש כלום". אך הקב"ה בכל זאת ביקש כי תקוים הבטחתו בדבר ה'רכוש גדול'.

שתי ירידות ושתי עליות

ה'רכוש גדול' הגשמי הוא שיקוף של ה'רכוש גדול' הרוחני. תכלית הירידה למצרים הייתה שעלידי הגלות והשעבוד יצאו משם בני ישראל ב'רכוש גדול' גשמי ורוחני. מסביר הרבי מליובאוויטש (שיחות קודש תש"מ עמ' 717):

"ידוע שה'ירוד ירדנו' בגלות מצרים היה בעבור ה'זאנאי אעלך גם עלה' – שתי ירידות נכגד שתי העליות: ה'אעלך' שהייתה ביציאת מצרים, וגם עלה' שתתקיים בגאולה העתידה. אילו זכו, הייתה נכללת הירידה של הגלות הנוכחית כבר ב'ירוד' הראשון, בגלות מצרים, ויציאת מצרים הייתה כוללת את הגאולה האמיתית.

"והלא גם אז זו הייתה ירידה לצורך עלייה, כפי שנראה בפועל, שעלידי הירידה בגלות מצרים הגיעו לא רק לדרגה שבה עמדו קודם הירידה, אלא לאחר הירידה נעשתה הוספה שלא הייתה קודם הירידה.

"...וזה גם הביאור על הטענות, שמוותרים על ה'רכוש גדול' – והעיקר לצאת רגע אחד קודם מהגלות וללכת אל הגאולה. כך טענו יהודים וגדולי ישראל ואבות העולם כפי שהגמרא מספרת, שיהודים במצרים טענו שהם מוותרים על 'רכוש גדול', ובלבד שכבר יצאו מהגלות.

"אף על פי כן עיכב אותם הקב"ה עוד 'הרף עין' בגלות – מכיוון שכל הכוונה של 'ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה' הייתה רק בעבור ש'ואחריכן יצאו ברכוש גדול', ואם גיעו לאחר הירידה רק לדרגה שעמדו בה קודם הירידה – לא היה צורך בכל הירידה. כדי שגיעו לעלייה הנעלית יותר – למעלה מכפי שעמדו קודם הירידה – היה צורך בעוד רגע בגלות.

למה מעכבים

"ובדומה לזה הוא הביאור גם על אריכות הגלות הנוכחית, שהיא על דרך ה'ירוד ירדנו' שהיה בגלות מצרים... יהודים טוענים ומתחננים לצאת מהגלות בהקדם האפשרי. דיי בעצם הגלות של 'שכינתא בגלותא', ובהימצאותם של בני ישראל בגלות. אם כן, מדוע מעכבים אותם בגלות ארוכה שכזאת?"

"והביאור הוא כדלעיל: כל כוונת הגלות היא רק כדי שגיעו לדרגה נעלית יותר מכפי שהיו קודם הגלות; כדי ש'יצאו ברכוש גדול', ולולא זאת לא הייתה כל הירידה. וכדי להגיע לעלייה זו יש לעכב יהודים עוד רגע בגלות, כדי שכאשר הם יצאו מהגלות, יהיה זה עם כל השלמות, בעלייה נעלית יותר מכפי שהייתה קודם הירידה".

ברית חובקת עולם

היהדות, אבל אחרי הברית ביקשו בדמעות להירשם לשיעורי תורה."

וייקרא שמו

הרב דהן מתמחה בבריתות לילדים ולמבוגרים. "בבריתות האלה תפקידי לא מסתיים במילה עצמה ובקריאת הברכה", הוא מציין. "אני מלווה ומסביר, מודריך ומרגיע. לנימולים המבוגרים יש מסירות נפש ממש".

הבריתות למבוגרים מספקות רגעים בלתי שגרתיים: "פעם אחת מלתי אב ובנו. בברית של האב הוא ביקש שבנו יהיה הסנדק... וכך הסנדק-הבן אמר 'קיים את אביימורי' במקום את 'הילד הזה'... עולם הפוך".

ברית בהימליה

ברית שלא ישכח התקיימה בהרי ההימליה. "לזוג ישראלי, שקבע את מושבו בשטחי הטבע, נולד בן", משחזר הרב דהן. "המסע ארך ארבע עשרה שעות". הברית המורכבת ביותר שחוזה הייתה באזרבייג'ן. "עברנו דרך מפרכת. לקחו לנו את הצידור. הרגשנו שרודפים אותנו".

הפניות לבריתות מגיעות מכל רחבי העולם. "בעבר קיבלנו פניות בעיקר מהסוכנות היהודית, וכיום משלוחי חב"ד", הוא אומר. "יש גם פניות מעובדי משרד החוץ. הרב ירון עמית,

זה קרה במוסקווה בשנת תשנ"ה. מורה בבית ספר יהודי ספרה לילדים, בשיעור על פרשת לך-לך, על הנימול הראשון, אברהם אבינו. התלמידים, שנולדו בתוך שנות הדיכוי הקומוניסטי, הביטו זה בזה במבוכה. "אף אחד מאיתנו לא עבר ברית מילה", שבר אחד התלמידים את השתיקה.

"קיבלתי טלפון על הכיתה הזאת ומיד התגייסנו למשימה", מספר המוהל הרב ישי דהן. "אחרי בירור יהדות שעשינו על כל תלמיד מלנו את כל הילדים. אי אפשר לתאר את התחושות. בעקבות הכיתה הזאת נימולו עוד תלמידים רבים מכיתות אחרות. זה היה המסע הראשון שלי לבריתות סביב העולם".

מילה בסיביר

קרוב לחצי יובל שנים משמש הרב דהן (53) מוהל, בארגון הבריתות 'ברית יוסף-יצחק'. בשגרת יומו הוא עוזר של הרב ראובן אלבו, ראש ישיבת 'אור החיים' בירושלים. "היינו בכל מדינות ברית-המועצות לשעבר, בסין, ביוון, בהודו, בתימן, בנפאל, בבולגריה", הוא אומר.

הוא נזכר בנסיעה לסיביר, שאליה הוגלו אלפי יהודים בימים הקשים ההם, ומקצתם השתקעו שם. "מלנו שם יהודים מהבוקר ועד השקיעה. לרוב הנימולים לא היה שמץ של מושג על

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

ברית מילה בזמנה

שאלה: אם אמו של תינוק מאושפזת ואינה יכולה לבוא לברית ביום השמיני, האם הדבר מתיר לדחות את הברית?

תשובה: כתב הטור: "מצוות עשה מן התורה על האב למול את בנו, וגדולה מצווה זו משאר מצוות עשה, שיש בה צד 'כרת' (למי שנמנע מלמול את עצמו), ונכרתו עליה י"ג בריתות, וגם היא אות ברית חתום בבשרנו, ומעידה בנו שבחר בנו ה' מכל העמים, ואנחנו עמו וצאן מרעיתו".

החובה היא שהאב ימול את בנו. מכיוון שבדרך כלל אין האב יודע למול, הוא ממנה מוהל מקצועי לשליח במקומו והמוהל עושה את הברית לבן בשליחותו של האב.

ענים לכל קריאה. המוהל ישי דהן

מנהל 'ברית יוסף-יצחק', קבע מדיניות שאין פנייה המושבת ריקם".

אחד הסיפורים שנחקקו בזיכרוננו אירע כמה שנים אחרי אסון צ'רנוביל: "תושב באר-שבע, שהיה חייל בעת האסון ונשלח לאזור הכור הגרעיני, סבל מבעיות רפואיות קשות, וכמעט כל יום הובהל באמבולנס לחדר מיון. כשרצה לקיים ברית מילה, היו חששות רבים. לבסוף קיבלנו את האישור הנדרש וביצענו את הברית. ופתאום הוא נהפך לאדם חדש. מערכות גופו כאילו התאזנו. מאז חי כאחד האדם, בלי סבל. זה פלא פלאים!".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הצינן' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'צינן' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

אם התינוק בריא, חייבים לערוך את הברית ביום השמיני ולא לדחותה. עלפי הרמ"א, בכל יום שהברית מתעכבת - האב עובר על מצוות עשה. ולכל הדעות, האיחור גורם לתינוק להפסיד את הקדושה בימיו הראשונים, ודבר זה יש לו השפעה לאורך זמן.

גם אם נדחתה הברית בגלל מצב הבריאות של התינוק, חייבים למולו מיד כשהדבר מתאפשר.

גם אם היולדת או הסבים, או אפילו האב, אינם יכולים להגיע לברית בזמנה, חלילה מלדחות את הברית משום כך. במצב כזה יש לקיים את הברית בזמנה, לכתחילה - במעמד מניין מישראל, ואת המסיבה אפשר לעשות ביום אחר, ואז גם התינוק מגיע לאירוע רגוע...

מקורות: טושו"ע יו"ד סי' רס ט"א, רס"א ורמ"א, שו"ע אדה"ז סי' רמט ט"ו. אוצר הברית פ"ג סי' ג ט"א וסי' י"א.

מבט לאחרי הימים ופני של סיפורים

הספר שפותח לפניכם צוהר אל ימות המשיח ומשיב על כל השאלות:

- מהי הגאולה? • מה יעשה המשיח?
  - כיצד יתגלה? • ומה יקרה עם הופעתו?
- לשון בהירה | 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

שני כרכים של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

סיפורים שנוטעים יראת שמים, אמונת צדיקים ומידות טובות

טל' 1-718-6041020

